

kunde ønske Mindet om saadanne lykkelige Die-
 blif opstiftet; men det er nu engang saaledes
 med alle Dieblif: „disse korte vare
 aldrig længere“; og i Henseende til Lykken,
 saa synes det dog heller ikke, efter de nærmere
 Oplysninger, at der har været saa megen lyk-
 kelig Enighed, siden der dog laa en Menighed
 derunder. Hvad derimod angaaer Spørgs-
 maalet om de 1500 Rd., hvormed Mindre-
 tallet nu har foreslaaet, efter hvad der engang
 syntes at være det samlede Udvalgs Ønske, at
 Professorerne skulle begynde, da synes det mig,
 at Ministerens Ønske om, at det saa maatte
 være, er meget rimeligt, og jeg idetmindste skal
 gjerne søie ham deri. Da jeg iafsted hørte en
 æret Rigsdagsmand, som var af anden Me-
 ning, siige, at vel beroede det paa et Skøn,
 men at efter det rette Skøn vilde 1400 Rd.
 være nok, da kunde jeg ikke bare mig for at
 siige halvhoit: Er da efter samme Skøn 1500
 Rd. for meget? Jeg troer virkelig ikke, at
 det kan siges, og uden at lægge mere Bægt,
 end der behøves, paa den Omstændighed, at
 Universitetets Midler, som udrede disse Gager
 og Forhøielse, jo ere noget ganske Eget, saa at
 der ikke med Nette, enten paa den ene eller
 paa den anden Side, kan drages Følger af,
 hvad man anseer for nødvendigt i Henseende
 til Forhøielse af andre Gager, som udredes af
 Statskassen, saa skal jeg dog med et Par Ord
 gjøre opmærksom paa en anden Side af Sagen,
 idet jeg maa finde, at den ærede Rigsdags-
 mand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tschern-
 ning) meget urigtigt stræbte at gjøre gjældende,
 at der ved denne Lov blev gjort saa meget
 for Professorerne og deres Udfgifter, at det vel
 kunde være nok, uden at komme til det Høieste,
 som var foreslaaet; thi det synes mig, at det
 derved er blevet glemt, hvad der dog burde
 huskes, at det vel er sandt i Henseende til
 mange af Universitetets Lærerpøster, og jeg
 tilstaaer gjerne, at det virkelig er en For-
 bedring; men det forekommer mig dog, at
 man her skal spørge, om da ogsaa Ud-
 sigten i det Hele taget til en Stigning
 i Indtægt var saa forstrækkelig fremmet, saa
 forstrækkelig forholdet, fremfor hvad den havde
 været før, og da see vi jo, at det slet ikke er
 saa. Forstjellen, som jeg indrømmer, baade er

stor nok og giver den nuværende Bestemmelse
 et stort Fortrin, er kun den, at før var det jo
 kun den mindre Deel af Universitetslærerne, som
 havde Udfigt til, naar de fik, hvad man kalder
 corpus eller Legeme — og det var da saa ofte
 Tilfældet, at Anden ikke var saa ganske
 hjemme — saa fik de en meget større Ind-
 tægt, og jeg skulde troe, ialtsald i Forhold til
 Løderne, en meget større, end der nu aabnes
 Udfigt til ved den høieste Sats, saa at det
 egentlig ikke er en Forhøielse af, hvad der
 gives Universitetslærerne, men det er kun en
 anden Fordeling.

Derimod kan jeg slet ikke forstaae, hvor-
 des den høitærede Minister endogsaa med stor
 Bestemthed modsætter sig de, efter hans egen
 Dom skulde jeg troe, meget udfyldige Ord i
 § 6, hvorved det udtrykkeligt siges, at der ikke
 behøves nogen Examen for at erhverve Udgang
 til et Professorat — jeg siger, at jeg maatte
 tænke, at, efter Ministerens egen Dom vare
 Ordene udfyldige, eftersom han ingenlunde for-
 svarede Examen som Noget, der skulde være
 Betingelse for Professoratet, men tvertimod
 paaastod, at det var Examen heller ikke nu
 paa nogen lovlig Maade, idet den slet ikke fand-
 tes nævnt i Universitetets Fundats; men
 der kan jeg ikke ret troe, at det var for Alvor,
 at den ærede Minister brugte dette Beviis;
 thi han veed jo ikke blot ligesaa godt, men
 bedre end jeg, at, hvad enten der staaer et Ord
 eller ikke i en Fundats, eller Grundlov, eller
 hvad man nu kalder Grundreglerne for et
 større eller mindre Samsund, saa gjælder det
 dog i Livet, hvad der følges som Regel og
 bestandig forudsættes. Det er i den Henseende
 blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand
 for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), at,
 uagtet Fundatsen ikke nævner nogen Examen,
 bestemmer den dog, at, naar der, for at er-
 hverve Udgang til Universitetet, skulde holdes
 Prøveforelæsninger, da skulle de holdes baade
 paa Latin og Dansk, saa at det derved er
 forudsat, at den almindelige latinske Dannelses
 skulde være gennemgaaet af dem, der attraaede
 at blive Professorer ved Universitetet. Man
 kunde imidlertid siige, at, da man ved vort
 Universitet kun sjelden har brugt den gode